

Úgy szerette Isten a világot...

Karácsonyi misztériumjáték

Szereplők

- Mihály, a fővezér (angyal)
- Gábrriel, a hős (angyal)
- Fidél, a hűséges (angyal)
- Evangéлина, az örömhírhöző (angyal)
- Zita, a fiatal tanonc (angyal)
- Izajás próféta
- Mária
- József
- Erzsébet
- 2 pásztor
- 3 király

Eszközök, jelmezek

- Az angyalok számára 5 alba
- 2 könyvtekerics, benne szöveggel (teremtés és Izajás)
- Máriának és Józsefnek, Erzsébetnek, pásztoroknak és a királyoknak tipikus gúnya és kellékek: jászol, benne pólyált baba, állatok a jászol körül, pásztorbot, szalmabála, korona, ajándékok
- 2 kg agyag
- 1 kosár alma
- nagy kereszt (2 m magas)
- 5 távcső az angyaloknak
- 1 szék, 1 asztal, 1 terítő
- 1 kard, pajzs, sisak Gábrriel angyalnak
- 1 sisak Mihály angyalnak
- 1 söprű

Karakterek

- Mihály: nagy vezér, harcra kész, erős és határozott, de bajban, emlékeztetkieséssel
- Gábrriel, az önfeláldozó bajnok: a nehéz küldetések vállalója, hősies
- Fidél, a hűséges: az első fegyverhordozó, a bizalmas
- Evangéлина, az örömhírhöző: vidám, jókedvű, gyors, ötletes
- Zita, a gyors lábú: gyors megoldások híve, a legfiatalabb, még tanonc, gyakran kétségbe esik

Cél

Nem alkalmazkodunk a meglévő sémákhoz. Mindent a célnak rendelünk alá: meghirdetni a kérügmát.

Alaptörténet

Mihály angyal, egy egyébként győztes csatában megsérül: fejen találta egy parittyá köve. A fegyverhordozói mindenki előtt igyekeznek eltitkolni az emlékeztetkiesést és valahogy emlékezésre bírni a főangyalt. Egyelőre nagy a baj: a vezér nem akar küzdeni, mivel nem is tudja, hogy kicsoda.

Az angyalok távcsővel figyelik, hogy közben a csatatéren (a nézők) hogyan alakul a helyzet.

A fegyverhordozók hozzálátnak az emlékek felidézéséhez: a teremtésről, a bűnbeesésről, a választott népről, az üdvösség idejének eléréseiről. Közben ezek az események meg is jelennek a színen: az agyag, amiből alkották az embert; a gyümölcs, mely bűnre csábított; Izajás, és Lukács evangelistát követve Gábrriel angyal hírüladása, Erzsébet látogatása, a betlehemi szülés, a szegények és a gazdagok látogatása...

De Mihály csak nem emlékezik. A csatatér a hiányzó angyalok miatt katasztrófális képet mutat. A fegyverhordozó angyalok kezdik feladni a helyzetet. Ahhoz hasonlítják a helyzetet, mint mikor azon a bizonyos pászkai péntek este minden elveszettnek tűnt. Pedig Jézus akkor győzött.

A pászkai feltámadás említésekor Mihály megérinti Krisztus keresztjét és hirtelen visszajön az emlékezete. Fegyverbe szólítja az angyalokat, majd kiáll és kihirdetve az evangéliumot: „Úgy szerette Isten a világot” megtérésre hívja az összes jelenlévőt.

Impresszum

Írta: Gyuris Gellért

Szöveget gondozta: Farkas Zsoltné Nagy Mariann

Ez a Mű a Creative Commons Nevezd meg!
- Így add tovább! 4.0 Nemzetközi Licenc
feltételeinek megfelelően szabadon
felhasználható.

Első jelenet

★ *Három angyal a színen. Fidél be, kezében a kard, jön utána Mihály is, kezében pajzsral, de mindenféle büszkeség nélkül, megtörtén.*

FIDÉL: Baj van! Gábrriel, Evangélina, Zita, baj van!

ZITA: Jajajaj, nagy baj van!

GÁBRIEL: Mihály, mi a baj?

MIHÁLY: Ki az a Mihály?

EVANGÉLINA: Te vagy Mihály! A nagy Mihály arkangyal, a vezér!

FIDÉL: Jaj, ennek az a kő lehet az oka! A csatában győztünk, de egy parittyva köve fejen találta a vezért! Elvesztette az emlékeit!

EVANGÉLINA: Sebaj, majd mi segítünk!

Zita: Verjük fejbe még egyszer, attól majd visszakattan! Megyek is a buzogányért!

GÁBRIEL: Menjünk, halljunk meg a csatatéren a vezérért! Kapjuk el, aki ezt tette!

FIDÉL: Állj! Próbáljuk máshogy.

★ *Leülteti Mihályt. Körbeveszik. Odafordulva hozzá bemutatja a többi angyalt.*

Először is. Megismersz?

Én vagyok Fidél angyal, a hűséges, a te fegyverhordozód. Én kísérek minden csatában. Ő itt Gábrriel arkangyal, az önfeláldozó bajnok, a nehéz küldetések angyala, a hős. Ez a vidám angyal itt, Evangélina, őt küldöd minden jó hírrel. A legfiatalabb közöttünk Zita, a gyors lábú és fürge. Te pedig Mihály angyal vagy, az angyal seregek fővezére, így indítasz minden csatát: „Mi-ká-él – Ki olyan mint az Isten?”. Több ezer csatában vezetted győzelemre a seregünket. Dereng valami?

★ *Nem kapnak választ.*

Várj csak, Istent biztos nem feledted el, ugye? Tudod, akinek a szolgálatában állunk! Tudod, az alkotó, a teremtő, a bölcs és fenséges, aki szeret!

★ *Semmi nem dereng neki.*

És az emberek? Rájuk emlékszel? Gyere nézd meg őket!

★ *Előveszik a távcsöveket mindannyian, a nézők felé fordítják és nézegetik őket.*

EVANGÉLINA: Mihály gazdám, látod, ők az emberek, Isten leggyönyörűbb alkotásai.

FIDÉL: Őértük küzdünk!

GÁBRIEL: Az életemet is odaadnám értük!

ZITA: Hűha, elég rosszul néznek ki. Kissé nyeszlettek, amióta őr állunk. Itt sürgősen cselekedni kell. Na, valami dereng már?

MIHÁLY: Mintha, nem először látnám ezeket az arcokat... De jut szembe semmi róluk!

★ *A négy angyal kissé arrébb húzódik és tanácskozni kezdenek.*

ZITA: Figyeljete, sürgősen cselekedni kell, mert ha kitudódik, hogy Mihály kidőlt, abból nagy baj lesz!

FIDÉL: Nincs semmi baj, látjátok, hogy az emberekről valami már az eszébe jutott! Csak sürgősen emlékeztetni kell! Bízatok ebben! Gyerünk!

★ *Odafordulva Mihályhoz, egy széket tolvá alá.*

Mihály gazdánk, angyalok vezére, kérlek, ülj ide le, hadd meséljük el neked életed és küzdelmeid legfontosabb pillanataira!

Második jelenet

★ *Átrendezik gyorsan a színt, egy asztalt hoznak be.*

FIDÉL: Először is! Minden a hatalmas, fenséges Istennel kezdődött el.

Mindent, amit látsz, Ő alkotott kezdetben. Az életünket is neki köszönhetjük, mert Ő hívott létre. Isten azért alkotott mindent, hogy legyen; Ő az élőben leli örömét; azért áll fenn mindent, mert Ő hívta életre. Isten szeretetből alkotott minket és szereti mindazt, ami van.

★ *Angyalok egy nagy agyagdarabot hoznak be.*

A teremtés utolsó napján alkotta Isten azt, amire a legbüszkébb: az embert. Saját képére és hasonlatosságára alkotta. Nekik, velük ellentétben, van testük. Emlékszel? Ott voltunk, amikor Isten vette az agyagot, megformálta az embert és a saját Lelkét lehelte belé? Gyere érintsd meg az agyagot, attól hátha visszatérnek az emlékeid...

★ *Mihály megérinti az agyagot, de semmi különös emléke nem támad.*

Nem? Esetleg emlékszel Isten szavaira, amikor megalkotta az embert? Hol egy ember?

Evangelína, eredj hozz egy embert gyorsan!

★ *Evangelína leszalad a nézők közé és felhoz egyet közülük Mihály elé.*

Még jó hogy feljegyeztük a szavakat, amit Isten mondott amikor megalkotta ezt az embert. Így szólt akkor Isten:

★ *Gábrriel olvassa egy tekercsről.*

GÁBRRIEL: „A teremtőd vagyok, Ember, a te formálód. Ne félj! Neveden szólítalak, az enyém vagy. A gyermekem vagy, ma szültelek téged. Ha átkelsz a vizeket, én veled vagyok, és ha folyókon, azok nem borítanak el, ha tűzben jársz, nem égsz meg, mert drága vagy a szememben, becses vagy és én szeretlek téged!”

FIDÉL: Olyan büszke volt Isten az emberre, úgy hasonlítottak ők egymásra, mint két alma. És az ember is bízott Teremtőjében.

★ *Behoznak egy kosár almát.*

Tényleg, eszedbe jut valami az almáról?

Semmi?

Akkor folytatom: Az ember nem volt kitartó. Emlékszel az elődődre, a bukott Fényhordozóra, Luciferre? Igen, nem mindig te voltál az angyalok vezére. Elődöd, gögjében és irigységében, hogy nem mi, angyalok vagyunk Isten kedvencei, elcsábította az első embert, Ádámot. Azt remélte, hogy ha az embert sikerrel tékozló fiúvá alacsonyítja, akkor majd ő tetszeleghet az idősebbik jó fiú szerepében. Szóval, kígyó képébe bújva becsapta az embert, azzal etette, hogy nem szabad Istenben bíznia, legyen a saját ura és egyen arról az egy fáról is, amelyet Isten megtiltott neki. Az ember pedig evett.

vö.: Bölcs 1,14; 11,25-27

Kérügma 1.

vö.: Iz 43,1-4; Zsolt 2,7

Kérügma 2.

★ *Odanyújtja az embernek, akit Evangélina hozott fel a nézők közül. Az pedig beleharap és visszaadja Fidélnek. Fidél megmutatja Mihálynak az almát, melybe beleharaptak. Az embert levezetik a színpadról.*

Na, így már ismerősebb?

MIHÁLY: Hú, de ismerős ez az alma. Valami dereng már az emberekről! És mit lett az emberek sorsa? Isten megparancsolta, hogy irtsuk ki őket?

★ *Mihály távcsővel nézi közben az emberiséget.*

FIDÉL: Áh dehogy! Volt elég bajuk így is: mivel nem bízott már Istenben, nem élhetett vele többé, elszakadt az élet forrásától, és így isteni eredete megfakult. A természettel ezután már küzdenie kellett, egymás ellen fordultak: testvér a testvér ellen, férfi a nő ellen, majd népekre és nyelvekre szakadtak szét, háborúk tizedelték, uralkodók nyomorították. Sötétség borította be lelkét. Az ember elveszett Isten nélkül az élet nehézségei között.

★ *Mihály megrendülten.*

MIHÁLY: Szörnyű, látom a szenvedésüket. Isten ellen lázadtak fel, de mégis sokan közülük istennek képzelve magukat pénzzel és hatalommal uralkodnak másokon. Pedig mind meghalt végül! A bűn zsoldja a halál...

Mi lett velük, Fidél?

FIDÉL: Isten még aznap ígéretet tett arra, hogy elküld majd egy Szabadítót, a Messiást, aki mag lesz a Világosság. És visszavezeti az embert Hozzá. Amikor eljött a kellő idő, Isten egy népet választott ki magának...

GÁBRIEL: Ábrahámot, Ábrahámot, engem küldött Isten hozzá!

FIDÉL: Igen, mivel Ábrahám hitt, ezért lett Isten népének atyja. Sok század múlva jött Mózes...

EVANGÉLINA: Én vezettem el Mózeszt a csipkebokorhoz! Emlékszel? Engem bízál meg ezzel!

FIDÉL: Mózes vezette ki őket a fogságból. Majd néhány száz év múlva élt Dávid király. Rád hasonlított, mert egyetlen csatát sem veszített el. Rá emlékszel?

Mindeközben előttünk is rejtve volt Isten pontos terve, csak a szándékát ismertük.

★ *Izajás megjelenik a színen.*

MIHÁLY: Ő kicsoda?

FIDÉL: A királyok korában élt egy próféta, Izajás. Sokszor küldtél hozzá, hogy szóljon Isten nevében, könyvtetekercsben is megírta jövődöléseit a Messiásról.

★ *Izajás könyvtetekercsről olvassa a jövődölését.*

IZAJÁS: „Gonosz király uralkodik Izraelben, Ácház a neve. De a nép mely sötétségben jár, nagy világosság fog látni, örömujjongás lesz, mert összetöröd terhes igájukat. Íme a szűz, a fiatal lány fogan, és fiút szül. Neve Emmánuel. Ez azt jelenti: velünk az Isten. Vessző kél majd Jessze gyökeréből. Dávid trónján fog ülni. Rajta nyugszik az Úr lelke, és nem aszerint fog ítélni, amit a szem lát és a fül hall. Védelmébe veszi a szegényt és a gyengét a gonosszal szemben. Uralma békét hoz a világnak. Vigasztaljátok, vigasztaljátok népemet!”

★ *Izajás lemegy a színről.*

vö.: Róm 6,23

Kérügma 3.

vö.: Iz 7,1-6; 11,1-4; 40,1

FIDÉL: Sok idő telt el, amíg elkezdődött a jövendölés beteljesedése. Mi is izgatottan vártuk, ki lesz a Szabadító, a Messiás. Melyikünket küldi a hatalmas Úr.

És végül nem minket küldött! Ez volt ám a nagy esemény, sohasem fogom elfelejteni!

Mert úgy szerette Isten a világot, hogy saját, egyszülött Fiát adta oda... Ő maga ment el az emberekhez: a Fiú.

★ *Mária feljön a színre, tesz vesz egy söprűvel, majd Gábrriel megy hozzá.*
Emlékszel, Mihály? Isten elküldte Gábrriel angyalt Galilea Názáret nevű városába egy szűzhöz, aki egy Dávid házából való férfinak, Józsefnek volt a jegyese, Máriának hívták.

GÁBRIEL: Örvendj, kegyelemmel teljes! Veled van az Úr! Áldottabb vagy minden asszonynál!

Ne félj, Mária! Kegyelmet találtál Istennél. Fiad lesz, akit Jézusnak fogsz hívni.

MÁRIA: De hisz nem is vagyok férjnél...

GÁBRIEL: Gyermeked a Szentlélektől foganod, a Magasságbeli árnyékoz be téged erejével. Isten fia lesz. Öreg rokonod, Erzsébet is gyermeket vár. Látod, Istennél semmi sem lehetetlen!

MÁRIA: Az Úr szolgálója vagyok, bárcsak lenne a te Igéd szerint.

★ *Gábrriel vissza. Mária le, József jön fel a színre. Evangéлина megy hozzá.*

FIDÉL: Emlékszel Gábrriel, hogy összezavarodott József? Külön el kellett menjünk hozzá is.

JÓZSEF: Ezt nem hittem volna. Istenem, mit tegyek? Mária, a jegyesem gyermeket vár. Nem tudom, mi történhetett. Mária mindig hű volt hozzám. Nem értem mi történt. A gyermeke nem tőlem származik. Nem akarom más gyermekét nevelni, de Máriát is nagyon szeretem, és nem akarom, hogy baja essék. Ha nem veszem el feleségül, akkor megkövezik ezt a lányt, akit mindenkinél jobban szeretek. Ha feleségül veszem, akkor nem az én gyermekemet kell a sajátomként nevelnem. Nincs más megoldás, titokban tartom, ameddig csak lehet, és mindenki tudta nélkül bocsátom el, nehogy baja essék. Mit tegyek Uram?

EVANGÉLINA: József, Dávid fia, ne félj feleségül venni Máriát. A benne fogant élet a Szentlélektől van. Ő fogja népét megváltani bűneitől.

★ *Evangéлина vissza. József le. Erzsébet és Mária (ebben a sorrendben) fel.*

FIDÉL: Józsefet sikerült Isten útjára terelnünk. Mária ekkor meglátogatta Erzsébetet, hogy lássa Isten csodáját.

ERZSÉBET: Mária! Áldottabb vagy minden asszonynál. És méhed gyümölcse is áldott!

★ *Megölelkeznek.*

MÁRIA: Erzsébet, vallóban gyermeket vársz öregséged ellenére!

Magasztalja lelkem az Urat, és szívem ujjong megváltó Istenemben, mert rátekintett szolgálója alázatosságára. Íme, mostantól fogva boldognak hirdet minden nemzedék!

★ *József jön fel a magával viszi Máriát. Utaznak. Felülteti Máriát a számárra.*

FIDÉL: Emlékszel Mihály? Ez akkor történt, amikor Augustus császár

uralkodott az akkor ismert világ jó részén. Meg akarta tudni, hogy hány ember felett uralkodik, ezért elrendelte, hogy számolják meg őket. Mindenkinek oda kellett mennie, ahonnan származott. Micsoda nagy felfordulás volt! Annyi helyre riasztottak bennünket. Emlékszel?

- ★ *Az angyalok felhozzák a jászolt, szalmabálát. Józsefék helyet foglalnak rajta. A jászolba bepólyált baba.*

József és Mária a galileai Názáretből Betlehembe kellett menjenek, mert Dávid családjából származtak. A város tele volt emberrel, és így nem kaptak szállást sehol. Csak ezt a barlangot találták, ahol a pásztorok szokták állataikat tartani. A barlang épp senki sem tartózkodott, de volt benne széna, szalma és még egy jászol is. Amikor elérkezett a szülés ideje, Mária megszülte elsőszülött fiát, Jézust, bepólyálta és jászolba fektette.

Gyere, érints meg a jászolt!

- ★ *Odamegy az összes angyal. Mihály megérinti a jászolt. Közben feljönnek a színre a pásztorok.*

A pásztorokat sose felejttem el, úgy megijedtek, amikor megjelentünk.

- ★ *Ott maradnak a jászol körül az angyalok, először csak Evangéлина megy oda hozzájuk. De az énekre minden angyal odatódul a pásztorok pedig nagyon megijednek. De végül vele mennek a jászolhoz.*

EVANGÉLINA: Ne féljete! Nagy örömet hirdetek. Megszületett a Megváltó! Megtaláljátok Betlehemben pólyába takarva és jászolba fektetve!

ANGYALOK: Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség a jóakarató embereknek!

FIDÉL: Hogy rájuk ijesztettünk, Mihály, ugye?

Így hoztak ajándékot a szegények a világ Urának.

- ★ *Zita lefut a színről, körbe kerüli. Utána jönnek a három királyok és hódolnak az jászol előtt.*

De nem csak ők, hanem jöttek a gazdagok is, akik Zita angyal fürge lábnyomát követték az égen. Három király érkezett keletről és hódoltak Jézusnak, a király királyának.

Mihály, ugye emlékszel már ezekre?

- ★ *Minden mellékszereplő le a színről, csak a jászol marad ott.*

Harmadik jelenet

MIHÁLY: Hát, fiam, Fidél, te igazán hűséges vagy és mindent megpróbáltál! Nagyszerű dolgokban volt részünk, ha ez így van, de én még mindig nem tudok ezekre visszaemlékezni!

FIDÉL: Várj csak Mihály, Jézus felnőtt, 30 évesen kezdte hirdetni a szegényeknek Isten Országát; számos csodát tett, vakoknak adta vissza a látását, sánták jártak; az emberek tódultak hallgatni, látni, érinteni őt. Ezekre a dicsőséges napokra biztos emlékszel?

- ★ *Mihály csak rázza a fejét. Fidél kezdi feladni.*

GÁBRIEL: De a buzgó vallásosak és vallási vezetők ellene fordultak, elfogták és a rómaiaktól kieroszakolták a keresztre feszítését. A keresztre csak emlékszel, Mihály?

★ *Angyalok felhozzák a keresztet és középre állítják. Mihály csak rázza fejét. Gábrriel is feladja.*

ZITA: Jaj, nagy a baj, most mi lesz az emberekkel? Nézzétek!

★ *Előveszik a távcsöveket, nézik a nézősereget. Mihály lődörög.*

EVANGÉLINA: Olyanok, mint a pásztor nélküli juhok.

GÁBRIEL: Nézz rájuk, teljesen csüggedtek és letörtek! Ha nincs vezérünk, akkor is küzdjünk, legalább szép halálunk lesz a csatatéren!

ZITA: Hát, ez kétségbeejtő!

FIDÉL: Mire megyünk Mihály nélkül? Szörnyű, olyan, mint nagypénteken, amikor a kereszt alatt álltunk és úgy éreztük minden odaveszett, nincs tovább. Megsemmisítő vereség.

★ *Mihály a kereszt körül téblábol és véletlenül megérinti. Mint egy áramütés, olyan hatással van rá.*

Mihály angyal, hol vagy, mit babralsz a kereszttel?

★ *Mihály, megdöbbenve. A többiek először szintén megdöbbenve, majd ujjongva.*

MIHÁLY: Megérintettem Krisztus keresztjét! Mintha magát az Urat érintettem volna meg! És ebben az érintésben, hirtelen minden visszajött az emlékezetembe!

★ *Angyalok ugrálva ujjonganak, spontán kiabálnak.*

Igen, már emlékszem az egészre: Krisztus eljött a földre és húsvétkor győzött a halál felett! Emlékszem mindenre. Angyalaim, fegyverbe fel, csatába indulunk! Az Egyház igehirdetőnek szükségük van ránk!

★ *Mihály hirdeti az evangéliumot. Az angyalok imádkoznak (valóban!).*

Emberek fia, ti, akik halljátok szavam: én annak az Istennek vagyok követe, aki szeretetből alkotott titeket. Mind az övé vagytok, egytől-egyik mind az ő saját gyermeke! Saját tulajdon véreként szeret benneteket!

És bár ti elhagytátok Őt és ezért lett szenvedés az életek, Ő nem hagyott el benneteket! Igen, amikor ettetek a bűn gyümölcséből, elvesztettétek Istenhez való hasonlóságotokat és lelki szemetek vakká lett, így már nem is tudátok milyen az Isten.

De én hirdetem nektek, hogy Isten úgy szeretett titeket, hogy saját egyszülött Fiát adta oda értetek, hogy mindaz aki hisz, el ne vesszen, hanem örök élete legyen!

Mivel nem ismertétek Istent, Isten eljött közétek. Igen, az Isten Igéje emberré lett, hogy köztetek lakva megismerjétek Őt. Aki rátekint Jézusra, látja milyen az Isten! És aki feltekint Jézusra, azt is látja, milyen az igazi ember!

Higgyetek Jézusban! Higgyetek ezen a karácsonyon a szerető Istenben, aki feltárja előttetek magát! Higgyetek Jézus Krisztusban, és térjete meg hozzá! És mindaz, aki hisz, adja vissza Isten kezébe az életét és térjen meg gonoszságából! Mert az üdvözül! Márpedig Isten és én magam is azt akarom, hogy minden ember üdvözüljön és eljusson az igazság ismeretére!

Emberek fia, imádkozzatok velem!

★ *Vezet egy klasszikus életátadó imát.*